

[Stensballe.]

foreligger for mig, har Loven fra i Fjor skabt mindre Arbejde i Løbet af Aaret, end der vilde være blevet udført, hvis vi ikke var kommet ind paa denne efter vor Mening mindre heldige Lovgivning og, i hvert Fald efter vor Opfattelse, meget uheldige Administration af Loven fra i Fjor. Hvis denne Lov ikke var gennemført, havde man sikkert kunnet regne med ogsaa denne Gang at komme igennem Revisionen ved en saglig Forhandling. Det forekommer mig, at som Sagen ligger nu, er vi ved det Forslag, der er stillet, kommet længere bort derfra, end heldigt er paa et Omraade som dette. Det er rigtigt, at Ministeren ved nu i Lovforslaget at indsætte Loven om de særlige Vejarbejder har opfyldt et Løfte, han gav i Fjor; men det var jo strengt taget ikke det Løfte, der blev givet, at der skulde indsættes en fuldstændig forvansket Lov. Forholdet er jo imidlertid det, at der er sket saa store Ændringer baade i § 9, Stk. 1, og § 9, Stk. 2, at det her foreliggende ikke har ret meget til fælles med Hovedprincipperne i det Lovforslag, som blev gennemført i Fjor. Men jeg forstaar godt, hvorfor den højtærede Minister har gjort dette, thi derigennem dækker han den Administration af Loven, som har fundet Sted i Aar.

Af disse Udtalelser vil den højtærede Minister forstaa, at jeg i Realiteten er enig med de ærede Medlemmer af Folketinget Hr. Hedelund og Hr. Ulrich i deres særdeles kraftige Kritik og haarde Bedømmelse af den højtærede Ministers Administration af Loven. Jeg kan efter de Oplysninger, som foreligger for mig, ganske underskrive, at den højtærede Minister ikke fuldt ud har underkastet sig den i Loven givne Hjælp, idet der, saa vidt jeg har forstaaet, generelt er stillet Forlangende om Tilskud fra Kommunerne efter Lovens § 2, Stykke 2. Jeg slutter dette af Overvejsinspektørens Skrivelse — jeg tror, den er af 2. December —, hvori han udtrykkeligt siger, som der staar i Betænkningen Side 5, at Loven bestemmer, at Midlerne skal anvendes som Tilskud til særlige Vejarbejder. Jeg gaar ud fra, at dette er sket med Tilslutning fra den højtærede Minister, men hvordan kan Ministeren gøre dette efter de Forhandlinger, der fandt Sted i Fjor, da Ordret Tilskud netop blev udtaget af Lovforslaget paa dette Punkt? At der er sket enkelte Dispensationer — saadan forstaar jeg Forhandlingerne i Folketinget — i Stedet for at fordele Beløbene, saaledes som Loven paabyder, og saa lade Kommunerne om, hvordan de

kan skaffe de resterende Beløb, ja, det kan jo ikke befri den højtærede Minister for den Anklage, som er rejst mod ham i det andet høje Ting, og som jeg her skal henvise til. Det var ikke det, det drejede sig om, men det kommer vi maaske senere tilbage til.

Jeg kan heller ikke indse, at Loven hjemler Ret til at lade Overvejsinspektøren stille Krav til Vejudbygninger i Stedet for at lade Kommunerne selv forestaa Arbejdet. Det er jo et Statsindgreb i Kommunernes Selvstyre, som hele Lovens Form og de Udtalelser herfra, der knyttede sig til dens Vedtagelse, netop gik imod. Man vilde jo ogsaa ved at undlade dette have naaet at faa Arbejderne i Gang i Aar, saa at en hel Del af de ufaglærte Arbejdere vilde have faaet adskillig mere Beskæftigelse, end Tilfældet har været. Jeg kan endvidere ikke se, at det er helt med Rette, at der er foretaget Fordeling i flere Aar fremefter i Stedet for Aar for Aar ved Bevillinger paa Finansloven. Endelig kan jeg heller ikke se, det er rigtigt, at der — saa vidt jeg kan se af Opgørelsen, men i det Udvalg, som jeg vil foreslaa nedsat, naar første Behandling er endt, kan vi maaske faa nærmere Oplysning derom — helt er ladt haant om Bestemmelsen i § 2, Stykke 1, hvorefter Pengene særlig skulde komme økonomisk daarligt stillede Kommuner med udstrakt Vejnet til gode. Det er muligt, at der ikke for dette Aar straks er indkommet tilstrækkelig mange Ansøgninger til, at det har været helt let at efterkomme denne Bestemmelse, men netop derfor er Beløbet jo ogsaa henlagt til en Vejfond, fordi der derigennem kunde opsamles Penge til Støtte for Kommunerne, naar de ellers mødte ordentligt forberedt.

Jeg ser af Overvejsinspektørens Skrivelse, at Overvejsinspektøren mener, der kan være visse Vanskeligheder ved Administrationen af Loven. Jeg maa dertil sige, at havde den højtærede Minister ment, han ikke kunde administrere efter denne Lovs Ordlyd og Forudsætninger — en Lov, som han selv har modtaget —, ja, da mener jeg, den rette Vej havde været ved Samlingens Begyndelse — jeg forstaar, efter hvad der foreligger, at der da ikke har været truffet endelig Bestemmelse — at have faaet de Ting rettet, som kunde skabe Vanskeligheder ved Administrationen af Loven, i Stedet for at fremsætte et Lovforslag med store Ændringer af principiel Art i de særlige Regler.

Under Behandlingen i Fjor af Lovforslaget om særlige Vejarbejder udtalte jeg min Betænkelighed ved at gaa til nye Vejanlæg i større Maalestok. Jeg havde den